

SABIEDRISKO PAKALPOJUMU REGULĒŠANAS KOMISIJA

Brīvības ielā 55, Rīgā, LV-1010 ♦ Tālr. 67097200 ♦ Fakss 67097277 ♦ E-pasts sprk@sprk.gov.lv

PADOMES LĒMUMS

Rīgā

07.04.2010.

Nr.123
(prot. Nr.15, 3.p.)

Par iesniegumiem elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa noteikšanai

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – Komisija) 2006.gada 24.februārī saņēma biedrības „Mazās hidroenerģētikas asociācija”, vienotais reģistrācijas numurs: 40008041844, juridiskā adrese: Ausekļa ielā 3-111, Rīgā, LV-1010 (turpmāk – Asociācija), iesniegumu Nr.02/06 ar lūgumu ierosināt administratīvo procesu un pieņemt lēmumu, ar kuru tiktu apstiprināts elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs, kuru piemēro, nosakot iepirkuma cenas no vietējiem neatkarīgajiem elektroenerģijas ražotājiem jeb obligātā iepirkuma cenu, saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 30.panta pirmo daļu.

2006.gada 24.februārī Komisija saņēma arī zemnieku saimniecības „Dzirnavas”, vienotais reģistrācijas numurs: 48501010937, juridiskā adrese: Dobeles rajons, Bērzes pagasts, „Dzirnavas”, LV-3712 (turpmāk – „Dzirnavas”), iesniegumu Nr.1/02/06 ar lūgumu ierosināt administratīvo procesu un pieņemt lēmumu, ar kuru tiktu apstiprināts elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs, kuru piemēro, nosakot iepirkuma cenas no vietējiem neatkarīgajiem elektroenerģijas ražotājiem jeb obligātā iepirkuma cenu, saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 30.panta pirmo daļu.

Minētie prasījumi un iesniegumos izklāstītie argumenti sakrīt. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 193.panta otro daļu vienveidīgas lietas ar vairāku pieteicēju pieteikumiem pret vienu un to pašu atbildētāju tiesa var apvienot, ja šāda apvienošana sekmē administratīvo lietu ātrāku un pareizāku izskatīšanu. Tulkojot šo tiesību normu atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.panta otrajā daļā noteiktajai analogijas metodei, arī iestāde ir tiesīga apvienot administratīvās lietas, lai lietu izskatītu ātrāk un pareizāk. Līdz ar to Komisija Asociācijas un „Dzirnavas” (turpmāk – Iesniedzēji) 2006.gada 24.februāra iesniegumus skata kā vienu lietu.

Komisija konstatē:

1. Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk — Senāts) 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr.42379306 SKA-6/2010 (turpmāk — Senāta spriedums) tika atstāts negrozīts Administratīvās apgabaltiesas (turpmāk — Apgabaltiesa) 2008.gada 26.septembra spriedums (turpmāk — Apgabaltiesas spriedums).

2. Ar Apgabaltiesas spriedumu nospriests apmierināt Iesniedzēju pieteikumu un atcelt Komisijas 2006.gada 24. marta lēmumu Nr. 78 (protokols Nr. 13 (278), 5. punkts) „Par iesniegumiem elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa noteikšanai” ar tā pieņemšanas dienu 2006. gada 24. martu un uzlikt par pienākumu Komisijai 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izskatīt pēc būtības Iesniedzēju 2006.gada 24.februāra iesniegumus un izdot administratīvo aktu.
3. Atbilstoši APL 375. panta pirmajai daļai iestādes pienākums ir pareizi un laikus izpildīt pret to vērstu administratīvajā lietā pieņemtu tiesas spriedumu.
4. APL 245.panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja pieteikumu par administratīvā akta izdošanu tiesa atzīst par pamatotu, tā uzdod iestādei izdot attiecīgu administratīvo aktu. Savukārt atbilstoši APL 254.panta otrajā daļā noteiktajam gadījumā, ja iestādei vairs nav jāizdara lietderības apsvērumi, tiesa spriedumā nosaka administratīvā akta saturu un izdošanas termiņu.
5. Ņemot vērā, ka Apgabaltiesas spriedumā nav noteikts izdodamā administratīvā akta saturs, bet ir noteikts termiņš tā izdošanai, Komisijai, izskatot Iesniedzēju 2006.gada 24.februāra iesniegumus, vēl ir jāizdara lietderības apsvērumi un jāņem vērā Apgabaltiesas spriedumā konstatētie fakti un to juridiskais vērtējums.
6. Vienlaikus Komisijai, izskatot iesniegumus, ir saistoša Satversmes tiesas 2010.gada 20.janvāra lēmumā par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2009-14-02 „Par Elektroenerģijas tirgus likuma 30.panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1.pantam” (turpmāk – Satversmes tiesas lēmums) sniegtā Elektroenerģijas tirgus likuma (turpmāk – ETL) 30.panta pirmās daļas interpretācija, kas seku ziņā ir pielīdzināma Satversmes tiesas spriedumā sniegtajai interpretācijai, tāvad – obligāta visām valsts un pašvaldību institūcijām (arī tiesām) un amatpersonām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām.
7. Līdz ar to Komisijai ir jākonstatē tie Komisijai saistošie tiesu spriedumos ietvertie fakti un to juridiskais vērtējums, kuri ir būtiski, izskatot Iesniedzēju iesniegumus pēc būtības.
8. Apgabaltiesas spriedumā motīvu daļā 12.punktā Apgabaltiesa norādījusi, ka tā saskaņā ar APL 307. panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 1.augusta spriedumā ietvertajam lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas attiecīgi ietverta Apgabaltiesas sprieduma 6.1. līdz 6.9. punktos.
9. Iepriekš minētie Apgabaltiesas sprieduma 6.1. līdz 6.9. punkti ietver šādus konstatējumus un motivāciju:
 - 9.1. Iesniedzēji atbilst ETL 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem un ir pieskaitāmi to subjektu lokam, uz kuriem šī tiesību norma ir attiecināma (6.1.punkts);
 - 9.2. elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs nav attiecināms uz Iesniedzējiem kā fiksēta cena (6.2.punkts);
 - 9.3. elektroenerģijas ražotājiem, kuri savu darbību uzsākuši pirms 2005.gada 8.jūnija, cita starpā, ir tiesības pretendēt uz nosacījumiem par cenu, kādi uz šiem ražotājiem attiecās 2005. gada 8. jūnijā (6.3.punkts);
 - 9.4. ar ETL 30.panta pirmo daļu tiek uzturēta spēkā nevis Enerģētikas likuma 40.panta redakcija, bet gan tās saturs attiecībā uz nosacījumiem par darbības režīmu, iepirkuma termiņiem un cenu, kā arī uz to, kā šī cena tiek veidota; elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa jēdziena neesamība ETL nav šķērslis šāda tarifa noteikšanai, jo būtisks ir jēdziena saturs nevis nosaukums (6.4.punkts);

- 9.5. likumdevēja griba nav bijusi „iesaldēt” elektroenerģijas pārdošanas cenu, turklāt šādu cenas iesaldēšanu nepieļauj APL 8.pantā noteiktais tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips (6.5.punkts);
- 9.6. Komisija ir nepamatoti sašaurinājusi ETL 2. panta 4. punktā ietverto mērķi „veicināt elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus”, izvairoties vērtēt šādu atbalstu atjaunojamo energoresursu ražotājiem (6.6.punkts);
- 9.7. Iesniedzējiem ir izvēles brīvība starp dažādiem atbalsta mehānismiem, kas paredzēti ETL 28., 29. un 30. pantā (6.7.punkts);
- 9.8. Iesniedzējiem ir tiesības uz ETL 30. panta pirmās daļas piemērošanu un Enerģētikas likuma 40. pantā ietverto mehānismu „cenas” noteikšanai, līdz ar ko Komisijai ir pienākums noteikt elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu, jo nav konstatēts, ka izpildītos likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 3.punktā minētais izņēmums — „ja vien nozaru speciālie likumi neparedz citu tarifu noteikšanas kārtību” (6.8.punkts);
- 9.9. tiesa nevar izdarīt lietderības apsvērumus Komisijas vietā un Komisijai pašai saskaņā ar APL 59.panta pirmo daļu ir jāiegūst informācija, kas nepieciešama administratīvā akta izdošanai; Komisijai administratīvajā procesā ir jāpārbauda vai nav notikusi faktisko apstākļu maiņa (6.9.punkts).
10. Satversmes tiesas lēmumā ietverti šādi Komisijai saistoši konstatējumi un motivācija:
- 10.1. ETL 30. panta pirmās daļas gramatiskā, vēsturiskā un sistēmiskā iztulkojuma rezultātā secināms, ka ar šajā normā ietverto jēdzienu „cena” jāsaprot cenas veidošanās mehānisms (8.punkts);
- 10.2. Komisijas kompetence noteikt elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu izriet no tām pašām tiesību normām, kurās tā bija ietverta līdz ETL spēkā stāšanās brīdim (8.punkts);
- 10.3. attiecībā uz ETL 30. pantā ietvertajām garantijām atšķirībā no tām, garantijām, kas paredzētas ETL 28., 28.¹, 29. un 29.¹ pantā, Ministru kabinetam nav piešķirta kompetence detalizēt cenas noteikšanas kārtību (9.punkts);
- 10.4. Satversmes tiesa piekrīt Komisijas uzskatam, ka pēc elektroenerģijas tirgus sistēmas maiņas jēdziens „elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs” nevar nozīmēt precīzi to pašu, ko tas nozīmēja līdz ETL spēkā stāšanās brīdim (9.punkts);
- 10.5. Ministru kabineta 2009.gada 24.februāra noteikumu Nr.198 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību” 58.punkts var kalpot par norādi kā būtu iegūstams elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs (9.punkts);
- 10.6. elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs iegūstams, aprēķinā ietveramos rādītājus pielāgojot izmaiņām, kas ieviestas ar ETL pieņemšanu (9.punkts).
11. Vienlaikus Komisija konstatē, ka minētajos tiesu nolēmumos ir ietverts Iesniedzēju 2006.gada 24.februāra iesniegumos norādīto apsvērumu juridiskais vērtējums un tiesas ir secinājušas, ka Komisijai ir pienākums noteikt elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu. Līdz ar to Komisijai, izvērtējot Iesniedzēju 2006.gada 24.februāra iesniegumus pēc būtības, nav vēlreiz jāizvērtē iesniegumos norādītie apsvērumi, bet šajā administratīvajā procesā ir jāpārbauda vai nav notikusi faktisko un tiesisko apstākļu maiņa, kā arī jāizdara lietderības apsvērumi.
12. Enerģētikas likuma 40.panta pirmā daļa, kas bija spēkā uz ETL pieņemšanas brīdi, noteica, ka licencētais elektroenerģijas sadales uzņēmums iepērk no savā licences darbības zonā izvietotajām mazajām hidroelektrostacijām, kuru jauda nepārsniedz divus

megavatus, ja šo staciju un iekārtu ekspluatācija uzsākta līdz 2003.gada 1.janvārim, to saražotās elektroenerģijas pārpalikumu, kas atlicis pēc izlietošanas pašu vajadzībām un atbilst valstī noteiktajiem elektroenerģijas kvalitātes parametriem, astoņus gadus no attiecīgās elektrostacijas ekspluatācijas sākuma par cenu, kas atbilst divkāršam elektroenerģijas realizācijas vidējam tarifam. Pēc tam šāda iepirkuma cenu nosaka regulators.

13. ETL 30.panta pirmā daļa noteic, ka ražotāji, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto atjaunojamos energoresursus un darbību uzsākuši pirms šā likuma stāšanās spēkā, pārdod elektroenerģiju publiskajam tirgotājam atbilstoši tiem nosacījumiem par darbības režīmu, iepirkuma termiņiem un cenu, kādi uz tiem attiecas šā likuma spēkā stāšanās brīdī.
14. Pēc ETL spēkā stāšanās elektroenerģijas tirgus ir kļuvis mainīgs un iepriekš neprognozējams, jo elektroenerģijas tirgus daļa, kurā elektroenerģijas tirdzniecība notiek par pušu vienošanās cenu, nav regulējama, līdz ar ko nav prognozējams tirdzniecības apjoms šajā elektroenerģijas tirgus daļā, kā arī nav prognozējamas cenas, par kādām šāda tirdzniecība notiks.
15. Ministru kabinets 2010.gada 16.martā pieņēma noteikumus Nr.262 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību”. Minēto noteikumu 94.punkts noteic, ka no tiem komersantiem, kas elektroenerģiju ražo šo noteikumu 3.1. vai 3.5. apakšpunkta nosacījumiem atbilstošās elektrostacijās (t.i., hidroelektrostacijās un vēja elektrostacijās) un kuru ekspluatācija tika uzsākta pirms ETL spēkā stāšanās, publiskais tirgotājs iepērk elektroenerģiju atbilstoši tiem pašiem cenas veidošanās, darbības režīma un iepirkuma termiņu nosacījumiem, kādi bija spēkā ETL spēkā stāšanās dienā. Ar elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu šajā gadījumā tiek saprasts elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem. Minēto tarifu, kas aprēķināts no publiskā tirgotāja pusgada faktiskajiem elektroenerģijas tirdzniecības apjomiem un ieņēmumiem no elektroenerģijas tirdzniecības saistītajiem lietotājiem un kas stājas spēkā trīs mēnešus pēc katra pusgada, publiskajam tirgotājam apstiprina regulators. Pusgads šajā gadījumā ir laika posms no janvāra līdz jūnijam vai no jūlija līdz decembrim. Minētajiem komersantiem ir tiesības, nemainot citus iepirkuma nosacījumus, pāriet uz elektroenerģijas pārdošanas cenas aprēķina formulām, kas ir noteiktas šo noteikumu 44.punktā, rakstiski par to informējot publisko tirgotāju trīs mēnešus pirms kārtējā pusgada.
16. Minētais Ministru kabineta noteiktais regulējums attiecībā uz skaidrojumu, kas saprotams ar elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu, ir identisks Ministru kabineta 2009.gada 24.februāra noteikumu Nr.198 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību” 58.punktā ietvertajam skaidrojumam.
17. Ievērojot Satversmes tiesas lēmuma 9.punktā ietvertos secinājumus, Komisija 2010.gada 24.martā izdarīja grozījumus Komisijas 2009.gada 19.augusta lēmumā Nr. 1/2 „Obligātā iepirkuma komponentu aprēķināšanas metodika” (turpmāk – Metodika). Saskaņā ar minētajiem grozījumiem Komisija apstiprina un publicē laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem, kas aprēķināts un iesniegts regulatoram atbilstoši Metodikas 10.punktam, ne vēlāk kā līdz katra gada februāra un augusta mēneša beigām, un tas stājas spēkā no 1.aprīļa un 1.oktobra. Apstiprinātais elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem piemērojams kā elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs attiecībā uz ETL 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošajiem elektroenerģijas ražotājiem (Metodikas 12.punkts). Savukārt Metodikas Noslēguma noteikums paredz, ka Metodikas 12.punkta noteikumi attiecināmi arī uz elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu

saistītajiem lietotājiem, kuru regulators apstiprinājis ar 2010.gada 17.februāra lēmumu Nr.60 un kurš stājas spēkā no 2010.gada 1.aprīļa.

18. Komisija 2010.gada 31.martā pieņēma lēmumu Nr.118 „Par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2010.gada 17.februāra lēmuma Nr.60 piemērošanu” („Latvijas Vēstnesis”, 2010, 53.nr.), ar kuru nolēma, ka no 2010.gada 1.aprīļa Komisijas 2010.gada 17.februāra lēmuma Nr.60 „Par obligātā iepirkuma komponentēm un diferencēto tarifu saistītajiem lietotājiem vidējo svērto vērtību no 2010.gada 1.aprīļa” („Latvijas Vēstnesis”, 2010, 31.nr.) lemjošās daļas 3.punktā apstiprinātais elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem attiecas uz ETL 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošajiem elektroenerģijas ražotājiem.
19. Komisijai atbilstoši APL 59.pantam jāiegūst informācija, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Apsverot administratīvā akta izdošanas vai satura lietderību, Komisijai jāņem vērā APL 66.pantā noteiktais lietderības apsvērumu saturs.
20. Atbilstoši iepriekš minētajiem tiesu nolēmumiem Komisijai nav uzlikts par pienākumu noteikt elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu par noteiktu pagātnes laika posmu.
21. Saskaņā ar APL 70.panta pirmo daļu, ja normatīvajā aktā vai administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam.
22. Komisijas padomes 2010.gada 7.aprīļa sēdē Iesniedzēju pilnvarotais pārstāvis uzturēja Iesniedzēju 2006.gada 24.februāra iesniegumos ietvertu lūgumu, paskaidrojot, ka Iesniedzēju ieskatā elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs jānosaka katram periodam, kad mainījās AS „Latvenergo” elektroenerģijas tirdzniecības gala tarifi, ko piemērotu līdz brīdim, kad attiecīgie ražotāji (hidroelektrostacijas) izvēlējas jauno atbalsta mehānismu.
23. Komisijas padomes 2010.gada 7.aprīļa sēdē AS „Latvenergo” pilnvarotie pārstāvji norādīja, ka AS „Latvenergo” kā publiskais tirgotājs pilda normatīvajos aktos un administratīvajos aktos noteiktos publiskā tirgotāja pienākumus obligātā iepirkuma ietvaros. Vienlaikus AS „Latvenergo” pilnvarotie pārstāvji norādīja, ka AS „Latvenergo” izvērtēs šo administratīvo aktu un ar tā izpildi saistīto AS „Latvenergo” rīcību.

Komisija secina:

1. Ņemot vērā visus iepriekš minētos tiesiskos un faktiskos apstākļus, Komisijai ir pienākums noteikt elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu, to pielāgojot tiesisko apstākļu izmaiņām, kas ieviestas ar ETL pieņemšanu, un pārbaudīt, vai laika posmā no Iesniedzēju 2006.gada 24.februāra iesniegumu iesniegšanas līdz šā lēmuma pieņemšanas brīdim nav notikusi tiesisko un faktisko apstākļu maiņa.
2. Satversmes tiesas lēmumā ietvertā ETL 30.panta pirmās daļas interpretācija kopsakarā ar elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, regulējošo tiesisko regulējumu ir uzskatāma par būtisku tiesisko un faktisko apstākļu maiņu konkrētajā administratīvajā lietā.
3. Šobrīd spēkā esošajās tiesību normās noteiktais termins „elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem” ir balstīts uz datiem par viena no elektroenerģijas tirgus dalībniekiem - publiskā tirgotāja - tirdzniecības diferencētajiem tarifiem noteiktai lietotāju kategorijai, nevis uz datiem par vienīgā elektroenerģijas tirgotāja (kā tas bija pirms ETL spēkā stāšanās) tarifiem visiem lietotājiem. Līdz ar to elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs, kā to atzinusi arī Satversmes tiesa, no elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa atšķiras ne tikai pēc nosaukuma, bet arī pēc aprēķina.

4. Ievērojot Satversmes tiesas lēmuma 9.punktā ietvertos secinājumus, Komisija ar 2010.gada 24.marta grozījumiem Metodikā veica elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa aprēķina pielāgošanu pašreizējiem faktiskajiem apstākļiem un attiecināšanu uz visiem elektroenerģijas ražotājiem, kas atbilst ETL 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Saskaņā ar Metodikas 12.punktu elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem, kas tiek aprēķināts, dalot attiecīgā perioda publiskā tirgotāja ieņēmumus no elektroenerģijas tirdzniecības par diferencētajiem tarifiem saistītajiem lietotājiem ar attiecīgā perioda elektroenerģijas tirdzniecības daudzumu saistītajiem lietotājiem, piemērojams kā elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs attiecībā uz ETL 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošajiem elektroenerģijas ražotājiem.
5. Komisijas ieskatā, šāda Metodikā noteiktā elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa pielāgošana tiesiskajām izmaiņām pēc ETL spēkā stāšanās, to aprēķinot kā elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem, ir vienīgs, mainīgos elektroenerģijas tirgus apstākļos piemērojamais aprēķins. Šāda pieeja nav pretrunā Satversmes tiesas lēmuma 9. punktā ietvertajiem secinājumiem.
6. Līdz ar to, ievērojot faktisko un tiesisko apstākļu maiņu, ir pamatoti Iesniedzējiem no 2010.gada 1.aprīļa noteikt elektroenerģijas realizācijas vidējo tarifu, ar to saprotot elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem, ko Komisija ar 2010.gada 31.marta lēmumu Nr.118 „Par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2010.gada 17.februāra lēmuma Nr.60 piemērošanu” ir attiecinājusi uz visiem ETL 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošajiem elektroenerģijas ražotājiem, tai skaitā Iesniedzējiem.
7. Izdarot APL 66.panta noteiktos lietderības apsvērumus attiecībā uz administratīvā akta izdošanu, Komisija secina, ka šis administratīvais akts ir nepieciešams, piemērots un vajadzīgs attiecīgā mērķa – izpildīt Apgabaltiesas sprieduma rezolutīvajā daļā Komisijai uzliktos pienākumus – sasniegšanai.
8. Vērtējot administratīvā akta satura atbilstību attiecīgā mērķa sasniegšanai, Komisijai jāievēro APL nostiprinātie vispārējie tiesību principi, it īpaši APL 7.pantā nostiprinātais tiesiskuma princips.
9. Ņemot vērā minēto un ievērojot APL 70.panta pirmajā daļā ietverto regulējumu, Komisijai nav pamata šajā administratīvajā aktā noteikt, ka elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs, ar to saprotot elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem, uz Iesniedzējiem attiecināms ar atpakaļejošu datumu. Komisijas ieskatā šāda konstrukcija nav ne faktiski, ne tiesiski iespējama. Turklāt, pat, ja šāda konstrukcija tiktu piemērota, tā nesamērīgi ierobežotu sabiedrības (visu elektroenerģijas lietotāju) intereses, salīdzinot ar privātpersonu (šajā gadījumā – Iesniedzēju) interesēm.
10. Komisija, pieņemot lēmumu, vadās no privātpersonu (šajā gadījumā – Iesniedzēju) tiesību ievērošanas principa, to samērojot ar citiem APL nostiprinātajiem administratīvā procesa principiem, tai skaitā samērīguma principu. Šajā gadījumā Komisija ņem vērā, ka obligātā iepirkuma kārtībā saražotās elektroenerģijas obligātā iepirkuma izmaksas sedz visi elektroenerģijas galalietotāji proporcionāli to elektroenerģijas patēriņa apjomam, kā arī to, ka Komisijai nav zināmas citas ekonomiski un tiesiski pamatotas alternatīvas elektroenerģijas realizācijas vidējā tarifa pielāgošanai tiesiskajām izmaiņām pēc ETL spēkā stāšanās. Līdz ar ko šā administratīvā akta mērķi nav iespējams sasniegt ar citiem samērīgiem līdzekļiem.

Pamatojoties uz Elektroenerģijas tirgus likuma 30. panta pirmo daļu un likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 5.pantu, 9.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu, un Administratīvā procesa likuma 4., 5., 6., 7., 8., 13., 56.pantu, 65.panta trešo daļu, 66. un 375.pantu,

padome nolemj:

Noteikt, ka ar Komisijas 2010.gada 31.marta lēmumu Nr.118 „Par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2010.gada 17.februāra lēmuma Nr.60 piemērošanu” noteiktais elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem piemērojams kā elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs attiecībā uz Iesniedzējiem.

Lēmums stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi.

Šo administratīvo aktu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no dienas, kad ieinteresētā persona uzzina vai tai vajadzēja uzzināt par pieņemto administratīvo aktu.

Priekšsēdētāja

V.Andrējeva